

ଖୁତବା ନୁମା ୭ ଫେବୃୟାରୀ ୨୦୨୦ର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ- ମସଜିଦ୍ ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍(ବ୍ରିଟେନ୍)

ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ତଥା ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ସଂପନ୍ନ ବଦରି ସାହାବି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ମୁସଲମା ର.ଅଙ୍କ ପ୍ରଶଂସନାୟ , ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧକ ଏବଂ ମନମୁଖକର ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଏବଂ ସୁରଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି ଅନ୍ତେ ହୁଜୁର ଅନସର ଅଲୋଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଆଲା ବିନସ୍ରେହିଲ୍ ଅଜ୍ଜିକ୍ କହିଲେ : ଆଜି ଯେଉଁ ସାହାବିଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବ ତାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ମୁସଲମା ର.ଅ । ତାଙ୍କର ସଂପର୍କ ଅନସାରର ଔସ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ସହିତ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଉକ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଧିପତି ଥିଲେ । ସେ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ହଜରତ ମସଅବ୍ ବିନ୍ ଉମୈରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ମୁଆଜ୍ ର.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ପୂର୍ବେ ବା ପ୍ରଥମେ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଉବୈଦା ବିନ୍ ଅଲ୍ ଜର୍ବାହ୍ ପ୍ରବାସ କରି ମଦିନାକୁ ଆସିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଆହୁଜରତ ସ.ଅ ହଜରତ ଉବୈଦା ବିନ୍ ଅଲ୍ ଜର୍ବାହ୍ଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ମୁସଲମାଙ୍କର ମୈତ୍ରିକ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ସେ ସେହି ସାହାବିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଥିଲେ ଯିଏ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଅଶ୍ରଫ୍ ଓ ଅବୁ ରାଫେ ସଲାମ୍ ବିନ୍ ଅବୁ ହକିକ୍ଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ଏ ଦୁହେଁ ଉପଦ୍ରବକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ପ୍ରୟାସରତ ରହୁଥିଲେ । ବରଂ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ, ଏମାନେ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରକୁ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଆହୁଜରତ ସ.ଅ ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ମୁସଲମା ର.ଅଙ୍କୁ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଅଶ୍ରଫ୍ ଓ ଅବୁ ରାଫେ ସଲାମ୍ ବିନ୍ ଅବୁ ହକିକ୍ଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲେ । ଆହୁଜରତ ସ.ଅ କେତେକ ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ମୁସଲମା ର.ଅଙ୍କୁ ମଦିନାର ନୀରିକ୍ଷକ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ମୁସଲମା ର.ଅଙ୍କର ପୁତ୍ର ଜାଫର, ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ, ସାଆଦ୍, ଅବଦୁର୍ ରେହମାନ ଓ ଉମର ର.ଅ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କି ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ । ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ମୁସଲମା ତରୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ହୁଜୁର୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଶାମିଲ ଥିଲେ । କାରଣ ତରୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ସେ ହୁଜୁର୍ ସ.ଅଙ୍କ ଅନୁମତି କ୍ରମେ ମଦିନାରେ ରହିବା ଯୋଗୁଁ ସାମିଲ ହୋଇପାରି ନଥିଲେ (ଯାହା ଫଳରେ ସେ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିଲେ) ।

ଯେପରି ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଛି ଯେ, ଦୁଇ ଜଣ ଉପଦ୍ରବକାରୀ ଏବଂ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ବିରୋଧୀଙ୍କୁ ନିପାତ କରିବାରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ମୁସଲମା ଶାମିଲ ଥିଲେ । ଏହାର କେତେକ ବିବରଣୀ ହଜରତ ଉବାଦା ବିନ୍ ବଶରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରୁ ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଆସିଛି । ଅତଃ ମୁଁ ତାଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଅନ୍ୟ କେତେକ କଥା ବା ଅତିରିକ୍ତ ଘଟଣା ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି । ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବୀୟିନରେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶୀର ଅହମଦ୍ ସାହେବ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଅଶ୍ରଫ୍ଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରିବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ବଦରର ଯୁଦ୍ଧ ମଦିନାର ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଥିବା ଶତ୍ରୁତାକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଶତ୍ରୁତାରେ ସୀମା ଲଂଘନ କରିଥିଲେ । ଏଣୁ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଅଶ୍ରଫ୍ଙ୍କର ବଧ ଘଟଣା ତାହାରି ଏକ ଅଂଶବିଶେଷ ଅଟେ । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ କାଆବ୍ ଜଣେ ଇହୁଦୀ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେ ଇହୁଦୀ ବଂଶଜ ବା ବଂଶୋଭବ ନଥିଲା । ବରଂ ସେ ଆରବୀୟ ବଂଶୋଭବ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ତା ବାପା ଜଣେ ଚତୁର ଏବଂ ଜିଅନ୍ତା ପୂର୍ଜା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ସେ ମଦିନାକୁ ଆସି ବନ୍ଦୁ ନୁଜ୍ଜୈର ସହିତ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରି ସେମାନଙ୍କରେ ସହାୟକ ବନ୍ଧୁ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଗଲା । ପରିଶେଷରେ ସେ ଏତେ ଯଶଃ ଓ କ୍ଷମତାଧାରୀ ହୋଇଗଲା ଯାହାଫଳରେ ବନ୍ଦୁ ନୁଜ୍ଜୈରର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଧିପତି ଅବୁ ରାଫେ ବିନ୍ ଉବୈ ଅଲ୍ ହକିକ୍ ନିଜର କନ୍ୟା ସହିତ ତା'ର ନିର୍ବନ୍ଧ କରାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି କନ୍ୟାର ଗର୍ଭରୁ କାଆବ୍ ଜାତ ହେଲା ।

ଯିଏ ବଡ଼ ହୋଇ ନିଜ ପିତା ଠାରୁ ବି ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଶାଳୀ ହୋଇଥିଲା । ଏପରିକି ତା'କୁ ଏଭଳି ଯଶଃ ବା ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ ବା କ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସମଗ୍ର ଆରବର ଇସ୍ଲାମାନେ ତାକୁ ନିଜର ଅଧିପତି ରୂପେ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଚାରିତ୍ରିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁରାଚାରୀ ତଥା ଚରିତ୍ରହୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । କୁଯୋଜନା ଏବଂ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରରେ ସେ ପ୍ରବୀଣ ଥିଲା । ସେ ଯାହାହେଉ ନା କାହିଁକି ଯେତେବେଳେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ମଦିନାକୁ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଅଶ୍ରୁପ ଅନ୍ୟ ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ସେହି ଚୁକ୍ତିରେ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ଏହା ଯେ, ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଏବଂ ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ସମ୍ଭାବନା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ଭଳି ମିଳିତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଭିତରେ ଭିତରେ କାଆବର ହୃଦୟରେ ବୈରାଗ ଏବଂ ଶତ୍ରୁତାର ବନ୍ଧୀ ପ୍ରକୃତିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଥିଲା ଏବଂ ସେ ଗୁପ୍ତ ଯୋଜନା ଏବଂ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଇସଲାମ ଓ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ସଂସ୍ଥାପକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିରୋଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା । ପରିଶେଷରେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ସେ ଏଭଳି ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲା ଯାହାକି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପଦ୍ରବୀୟ ଓ ଧୂର୍ତ୍ତମୂଳକ ଥିଲା, ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ତାହା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅସାଧାରଣ ରୂପେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଏବଂ କୁରୈଶମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ବା ସଂଖ୍ୟକ ନିହତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଏହା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲା ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ନୂତନ ଧର୍ମଟି ସହଜ ରୂପେ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହେବାପରି ମନେପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ସେ ନିଜର ସମସ୍ତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ତଥା ପ୍ରଚେଷ୍ଟାକୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କଲା । ଯେତେବେଳେ କାଆବକୁ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଗଲା ଯେ, ବାସ୍ତବରେ ବଦରର ବିଜୟ ଇସଲାମକୁ ଦୃଢ଼ତା ଆଣି ଦେଇଛି, ଯାହାର ସେ କଳନା ମଧ୍ୟ କରି ନଥିଲା । ତେବେ ସେ କ୍ରୋଧିତ ଓ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଯାତ୍ରାର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି ମକ୍କା ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା ଏବଂ ସେଠାକୁ ଯାଇ ନିଜର ଚାଟୁକାରିତା ଏବଂ କବିତା ବଳରେ କୁରୈଶମାନଙ୍କ ମନରେ ଯେଉଁ ଅସ୍ଥିତି କ୍ୱଳନଶୀଳ ଥିଲା ତାହାକୁ ପ୍ରକୃତିତ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପିପାସୁକୁ ଲିଭିବାକୁ ଦେଲା ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଛାତି ପ୍ରତିଶୋଧ ପରାୟଣ ହୋଇ ଉଠିଲା ଓ ଶତ୍ରୁତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲା । କାଆବର ଏହି ଉତ୍ତେଜକ ଚାଟୁକାରିତା ତଥା କବିତା ଦ୍ୱାରା ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଆବେଗାତ୍ମକ ମନରେ ଏକ ବିକ୍ରୁଳି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାନା କାଆବାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ନେଇଯାଇ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କାଆବାର ପରଦାକୁ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରାଇ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶପଥ କରାଇଲା ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସଲାମ ଓ ଇସଲାମର ସଂସ୍ଥାପକଙ୍କୁ ଭୁପୃଷ୍ଠରୁ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ନକରିଦେଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଶାନ୍ତିରେ ବସିବ ନାହିଁ ।

ଏହାପରେ ସେହି ହତଭାଗ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ମୁହଁ ହେଲା ଏବଂ ଜାତି ପରେ ଜାତି ନିକଟକୁ ଯାଇ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉସକାଇଲା ଏବଂ ମଦିନାରୁ ଫେରି ସେ ମୁସଲମାନମାନ ନାରୀମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ପ୍ରେମମୂଳକ କବିତା କହିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଉତ୍ତେଜକପୂର୍ଣ୍ଣ କବିତା ମାଧ୍ୟମରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଶ୍ଳୀଳମୂଳକ କବିତା, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଶ୍ଳୀଳ ଭଙ୍ଗରେ ମୁସଲମାନ ମହିଳା ବା ନାରୀମାନଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କଲା । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ନବୀ କରୀମ ସ.ଅଙ୍କ ବଂଶର ମିହିଳାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଦୁରାଚାରୀମୂଳକ କବିତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେଥିରୁ ସେ ତିଳେ ହେଲା ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ସେ ଏଥି ନିମିତ୍ତ ଅପପ୍ରଚାରମୂଳକ ଚର୍ଚ୍ଚା ଓ ଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କର ହତ୍ୟା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିଥିଲା ଏବଂ ହୁଜୁର ସ.ଅଙ୍କୁ କୌଶସି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଆଳରେ ନିଜ ଆବାସକୁ ଡକାଇ କେତେକ ଇସ୍ଲାମ ଯୁବକମାନଙ୍କ ସହାୟତାରେ ହୁଜୁର ସ.ଅଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଯଥା ସମୟ ଉକ୍ତ କୁଯୋଜନା ସଂପର୍କରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ସୂଚନା ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାହାର ଏହି ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରଟି ସଫଳ ରୂପେ ରୂପାୟିତ ହୋଇପାରି ନଥିଲା ।

ଯେତେବେଳେ କାଆବ ବିନ୍ ଅଗ୍ରଫ ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ, ବିଦ୍ରୋହ, ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଉତ୍ସାହକାରୀ, ଉପଦ୍ରବ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ, ଆହତ୍ତରତ ସ.ଅଙ୍କ ବଂଶୀୟ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଶ୍ଳୀଳ କବିତା ପ୍ରୟୋଗ ଓ ହତ୍ୟାର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ପରି ସଙ୍ଗୀନ ଅଭିଯୋଗରେ ସେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ବା ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆହତ୍ତରତ ସ.ଅ ଏହି ଫଳାଫଳରେ ଉପନୀତ ହୋଇ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କଲେ ଯେ, କାଆବ ବିନ୍ ଅଗ୍ରଫ ନିଜର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଯୋଗୁଁ ନିହତ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । କାରଣ ସେତେବେଳେ କାଆବର ଉପଦ୍ରବ କାରଣରୁ ମଦିନାର ପରିବେଶ ଏପରି କଳୁଷିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଯେ, ନିୟମାନୁଯାୟୀ ଯଦି ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଘୋଷଣା କରି ଓ ତାକୁ ବଧ କରାଯାଇଥାଆନ୍ତା ତାହାହେଲେ ମଦିନାରେ ଏକ ଭୟାନକ ବା ଭୟାବହପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବନା ରହୁଥିଲା । ଯହିଁରେ କେତେ ଲୋକ ରକ୍ତାତ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ ତାହା ଅଜଣା ଥିଲା ଏବଂ ଆହତ୍ତରତ ସ.ଅ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଓ ଉଚିତ ତ୍ୟାଗ କରି ବିଭିନ୍ନ ସାଂପ୍ରଦାୟିକ ସ୍ତରୀୟ ରକ୍ତପାତକୁ ରୋକିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ହୁଜୁର ସ.ଅ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, କାଆବକୁ ସାମୁହିକ ରୂପେ ବଧ ନକରି ବରଂ କେତେକ ଲୋକ ନୀରବତାର ସହ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଦେଖି ତାହାକୁ ବଧ କରିଦିଅ ଏବଂ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ହୁଜୁର ସ.ଅ ଔସ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ସଜୋଟ ସାହାବି ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମୁସଲମାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାରିଦ୍ କଲେ ଯେ, କୌଣସି ପକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଔସ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଧିପତି ସାଆଦ ବିନ୍ ମୁଆଜ୍ଜଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତୁ । ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମୁସଲମା କହିଲେ ଯେ, ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ! ନୀରବ ରୂପେ ବଧ କରିବାକୁ ହେଲେ ତ' କୌଣସି କଥା କହିବାକୁ ହେଲେ ଅର୍ଥାତ କୌଣସି ଉପାୟ ମାଧ୍ୟମ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ହେବ ଯାହା ସାହାଯ୍ୟରେ କାଆବକୁ ତା' ଘରୁ ବାହାର କରି ନେଇ କୌଣସି ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନରେ ବଧ କରିବାକୁ ହେବ । ହୁଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ ଆଜ୍ଞା ତାହାହେଲେ ଏପରି କଥା ଅଛି । ତେଣୁ ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମୁସଲମା ର.ଅ ସାଆଦ ବିନ୍ ମୁଆଜ୍ଜଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅବୁ ନାଏଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ତିନି ଜଣ ସାହାବାଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଲେ ଏବଂ କାଆବର ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ କାଆବକୁ ତା' ଘର ଭିତରୁ ଢାକିଆଣି କହିଲେ ଆମର ପ୍ରିୟ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଆମଠାରୁ ଦାନର ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଭାବ ଓ ଅନଚନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଗତି କରୁଛୁ । ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ କିଛି ରଣ ଦେଇପାରିବ କି ? ଏହି କଥା ଶୁଣି କାଆବ ଆନନ୍ଦରେ ଉତ୍ତୁଲ୍ଲିତ ହୋଇ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ, ମୁଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ସେହି ଦିନଟି ଦୂର ନଥିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ହତୋତ୍ସାହିତ, ରୁଷ୍ଟ ଓ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବ । ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମୁସଲମା ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ଆଜ୍ଞା ଛାଡ଼ ଆମେମାନେ ତ' ତାଙ୍କୁ ଅନୁସାରଣ କରିସାରିଛୁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ଯେଉଁ କାମ ପାଇଁ ଏଠିକି ଆସିଛୁ ତାହା ହେଉଛି ଯେ, ତୁମେ ଆମକୁ ରଣ ଦେବ ନା ନାହିଁ ? କାଆବ ଉତ୍ତର ଦେଲା ଯେ, ହଁ ଦେବି ଯେ, କିନ୍ତୁ ଆଗ କୌଣସି ଜିନିଷ ବନ୍ଧକ ରଖ । ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମୁସଲମା ର.ଅ ପଚାରିଲେ କେଉଁ ଜିନିଷ ବନ୍ଧକ ରଖୁ ? କିନ୍ତୁ ସେହି ହତଭାଗ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଲା ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟରେ ବନ୍ଧକ ରଖ । ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମୁସଲମା ର.ଅ ନିଜର କ୍ରୋଧକୁ ଚାପି ରଖି କହିଲେ ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ ଯେ, ଆମେମାନେ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ତୁମ ପରି ଜଣେ ମନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖରେ ବନ୍ଧକ ରଖି ଦେବୁ । ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା ଯେ, ସ୍ତ୍ରୀ ନହେଲା ନାହିଁ ହେଲେ ନିଜର ପୁତ୍ର ତ' ବନ୍ଧକ ରଖିପାରିବ । ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମୁସଲମା ର.ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ । ଆମେମାନେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସମଗ୍ର ଆରବର କଟାକ୍ଷ ନିଜ ମୁଣ୍ଡରେ ବହନ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ (ଦାୟିତ୍ଵ) ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ତୁମେ ଆମ ଉପରେ ଦୟା କର ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସବୁ ତୁମ ନିକଟରେ ବନ୍ଧକ ରଖିଦେବୁ । କାଆବ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ରାଜି ହୋଇଗଲା ଏବଂ ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମୁସଲମା ର.ଅ ଓ ତାଙ୍କର ସାଥୀମାନେ ରାତିରେ ଆସିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ସେଠାରୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ରାତି ହେଲା ସେତେବେଳେ ସାହାବାମାନଙ୍କର ଏହି ଦଳ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସାଙ୍ଗରେ ଧରି କାଆବର ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ତାକୁ ଘରୁ ବାହାରକରୁ ନେଇ କଥା ଛଳରେ ଏକ ଦିଗକୁ ନେଇଯାଇ ତାକୁ ବଧ କରିଦେଲେ । ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମୁସଲମା ଓ ତାଙ୍କର ସାଥୀମାନେ ସେଠାରୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ଆହତ୍ତରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ ଆହତ୍ତରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ବଧ ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ଦେଲେ ।

ଯେତେବେଳେ କାଆବର ନିହତ ହେବାର ପ୍ରଚାର ଚାରିଆଡ଼େ ଖେଳିଗଲା ସେତେବେଳେ ସହରରେ ଏହି ଗୁଜବଟି ପ୍ରସାରିତ ହେଲା ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ପ୍ରାୟ ସମୟରେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଲା ଯେ, ଆମର ଅଧିକାଂଶ କାଆବ ବିନ୍ ଅଶ୍ରମକୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଆହୁଜରତ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣି କହିଲେ, କ'ଣ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାତ ନାହିଁ ଯେ, କାଆବ କେଉଁ କେଉଁ ଦୋଷ କରିଛି ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ ହୁଜୁର ସ.ଅ ସଂକ୍ଷେପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କାଆବର ସର୍ଭଭଙ୍ଗ, ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା, ଉପଦ୍ରବୀମୂଳକ ଉଚ୍ଛି, ଅଶ୍ଳୀଳ ଭାଷା ଓ ହତ୍ୟା ପରି ସଙ୍ଗୀନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସଂପର୍କରେ ସ୍ମରଣ କରାଇଲେ । ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ନୀରବ ହୋଇଗଲେ । ଏହାପରେ ଆହୁଜରତ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉଚିତ ହେବା ଯେ, ତୁମେମାନେ ଅନ୍ତତଃ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଓ ସହଯୋଗୀତାର ସହ ରୁହ ଏବଂ ଶତ୍ରୁତା ଏବଂ ଉପଦ୍ରବୀମୂଳକ ବୀଜ ବପନ କର ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ସହମତିକ୍ରମେ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ଚୁକ୍ତି ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହେଲା ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବାସ କରିବା, ଉପଦ୍ରବର ପଥ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାର ନୂତନ ରୂପେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କଲେ । ତେଣୁ କାଆବ ଯଦି ଦୋଷୀ ହୋଇ ନଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଇହୁଦୀମାନେ କେବେହେଲେ ଏତେ ସହଜରେ ନୂତନ ଚୁକ୍ତି କରି ନଥାଆନ୍ତେ ଏବଂ ତାହାର ହତ୍ୟା ହେବା ସଂପର୍କରେ ନୀରବ ରହି ନଥାଆନ୍ତେ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଏହା ଅନୁଭବ କଲା ଯେ, କାଆବ ନିଜର କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ନିହତ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା ।

କାଆବ ବିନ୍ ଅଶ୍ରମର ହତ୍ୟା ସଂପର୍କରେ କେତେକ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଐତିହାସିକମାନେ ଅନେକ କିଛି ଲେଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ଏକ ଦାଗ ସଦୃଶ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କରି ଉଚ୍ଛି ହତ୍ୟା ସଂପର୍କରେ ଆପଣ ବା ସମାଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ପ୍ରଥମତଃ କ'ଣ ଏହି ହତ୍ୟାଟି ପ୍ରକୃତରେ ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଅଥବା ନୁହେଁ ? ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଏହା ଯେ, ଯେଉଁ ଉପାୟ ଏହି ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଉଚିତ ଥିଲା କି ନୁହେଁ ? ହୁଜୁର ଅନସର ଅ.ବ କହିଲେ: କାଆବ ବିନ୍ ଅଶ୍ରମ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ନିୟମିତ ରୂପେ ଶାନ୍ତି ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଚୁକ୍ତି କରିସାରିଥିଲା ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରିବା ତ' ଦୂରର କଥା ସେ ଏହି କଥାର ଶପଥ ନେଇଥିଲା ଯେ, ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାହ୍ୟିକ ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂପର୍କ ରଖିବ । କିନ୍ତୁ କାଆବ ବିନ୍ ଅଶ୍ରମ ସମସ୍ତ ସର୍ଭ ଓ ଚୁକ୍ତିକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରଖି କେବଳ ଯେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରି ନଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ କ୍ଷମତାରେ ଥିବା ସରକାର ସହିତ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରିଥିଲା । କ'ଣ ଆଜିକାଲି ସଭ୍ୟ ବୋଲାଉଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କରେ ବିଦ୍ରୋହ, ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା, ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ ଏବଂ ଉତ୍ତେଜିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଚ୍ଛି ଓ ହତ୍ୟା ଭଳି ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରୁଥିବା ଦୋଷୀକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଉଛି କି ନାହିଁ ?

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟି ଉତ୍ତାପିତ ହୁଏ ଯେ, କାଆବକୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଯୋଜନା ଉଚିତ ଥିଲା କି ନୁହେଁ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶୀର ଅହମଦ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆରବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଳି ନିୟମିତ ମୁସଲମାନ ସରକାର ନଥିଲା ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂପ୍ରଦାୟ ସ୍ୱାଧୀନ ତଥା ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଥିଲେ । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏମିତି କେଉଁ ନ୍ୟାୟଲୟ ରହୁଥିଲା ଯେଉଁଠି କାଆବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାଏର କରାଯାଇ ସ୍ଥାୟୀ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡର ଆଦେଶନାମା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇଥାଆନ୍ତା ? ଏହି କଥାକୁ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ସେହି ଚୁକ୍ତି ଆନୁଯାୟୀ ଯାହାକି ପ୍ରବାସ ପରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଓ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଏହା ଯେ, ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ସାଧାରଣ ନାଗରିକର ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ଆହୁଜରତ ସ.ଅ ସେହି ଲୋକତନ୍ତ୍ରର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରୂପେ ବିବେଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ଯେଉଁ ଲୋକତନ୍ତ୍ରଟି ମଦିନାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ହୁଜୁର ସ.ଅଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ, ଐଚ୍ଛୁକ ବା କ୍ଷମତା ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲା ଯେ, ସମସ୍ତ ସଂଘର୍ଷ ଓ ରାଜନୈତିକ ବିଷୟରେ ହୁଜୁର ସ.ଅ ଯେଉଁ ଉଚିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବେ ସେଥିରେ ମୁକ୍ତ ବା ସ୍ୱାଧୀନ ଥିଲେ । ସୁତରାଂ ହୁଜୁର ସ.ଅ ଦେଶରେ ଶାନ୍ତିର ହିତ ସପକ୍ଷରେ କାଆବର ଉପଦ୍ରବ କାରଣରୁ ତାହାକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟ ଆପତ୍ତି ହେଉଛି ଯେ, ଏକ ଅବସରରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ କୁଆଡ଼େ ନିଜର ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା, ପ୍ରବଚନା କରିବାକୁ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଏଣୁ ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭିତ୍ତିହୀନ ଓ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଅଟେ ଏବଂ ସଠିକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରୁଛି । ବୁଖାରାର ବର୍ଣ୍ଣନାମୁତାନ୍ତର ଯେତେବେଳେ ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମୁସଲ୍ଲମା ର.ଅ ଆଁହଜରତ ସ.ଅକୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, କାଆବକୁ ଗୁପ୍ତରୂପେ ବଧ କରିବାକୁ ହେଲେ ତାକୁ କିଛିନା କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ହୁଜୁର ସ.ଅ ସେହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହିତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେଉଁ ଗୁପ୍ତ ତଥା ନୀରବତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରସ୍ତାବିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବକ ଥିଲେ । ଉତ୍ତରରେ ମାତ୍ର ଏତିକି କହିଲେ ଯେ, ହଁ ଏବଂ ଏହାଠୁ ବି ଅଧିକ । ଏକ ଅବସରରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ତରଫରୁ କିମ୍ବା ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମୁସଲ୍ଲମା ର.ଅ ତରଫରୁ କଦାପି କୌଣସି ସ୍ଵଷ୍ଟୀକରଣର ହୋଇ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଗୁପ୍ତଚର ଆଦି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନିଜର ଦାୟିତ୍ଵ ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକାରର କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଯାହା ଉପରେ କୌଣସି ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପତ୍ତି କରି ନଥାଏ । ସୁତରାଂ ସେ ଯାହାହେଉ ନା କାହିଁକି ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଦାମ୍ନ ଅର୍ଥାତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ପବିତ୍ର ଅଟେ ।

କେତେକ ଲୋକମାନେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟି ଉତ୍ତାପନ କରନ୍ତି ଯେ, ଯୁଦ୍ଧରେ ମିଛ କହିବା ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସଘାତ କରିବା ଉଚିତ କି ? କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଆଁହଜରତ ସ.ଅ କହୁଥିଲେ ଯେ, **أَلْحَبُّ حُدَّةٌ** ଅର୍ଥାତ ଯୁଦ୍ଧ ତ' କେବଳ ଏକ ଧୋକା ଅଟେ ଏବଂ ଏଥିରୁ ଏହା ଫଳାଫଳଟି ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୁଏ ଯେ, ନାଉକୁ ବିଲ୍ଲାଃ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପତ୍ର ବିଶ୍ଵାସଘାତକତା କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାଥମିକ ରୂପେ ଯଦିଓ **أَلْحَبُّ حُدَّةٌ**ର ଏହା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ, ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ଵାସଘାତକତା କରିବା ବୈଧ ଅଟେ । ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ କେବଳ ଏତିକି ଯେ, ଯୁଦ୍ଧ ସ୍ଵୟଂ ଏକ ବିଶ୍ଵାସଘାତକତା ଅଟେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, **سَمَّ الْحَبُّ حُدَّةٌ** ଅର୍ଥାତ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଯୁଦ୍ଧର ଆନ୍ୟ ନାମ ବିଶ୍ଵାସଘାତକତା ବୋଲି ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଦୁଇଟି ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ମିଶ୍ରଣ କଲେ ଏହି ଫଳାଫଳଟି ବାହାରିଥାଏ ଯେ, ହୁଜୁର ସ.ଅଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଦାପି ଏହା ନଥିଲା ଯେ, ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ଵାସଘାତକତା କରିବା ବୈଧ ଅଟେ । ବରଂ ହୁଜୁର ସ.ଅଙ୍କର ଏହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ଯୁଦ୍ଧ ସ୍ଵୟଂ ଏକ ବିଶ୍ଵାସଘାତକମୂଳକ ବସ୍ତୁ ଅଟେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ରଣନୀତିର ମଧ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ ବିଭିନ୍ନ ହୋଇପାରିବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ସଠିକ୍ ବର୍ଣ୍ଣନାରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ଯେ, ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧରେ ବାହାରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସାମାନ୍ୟତଃ ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କରୁ ନଥିଲେ ଏବଂ ବେଳେବେଳେ ହୁଜୁର ସ.ଅ ଏପରି ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଯେ, ହୁଜୁର ସ.ଅ ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ବାହାରି ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ପୁନଃ ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼କୁ ବୁଲି ଯାଉଥିଲେ କିମ୍ବା ଯଦି କେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପଚାରୁଥିଲା ଯେ, କେଉଁଠୁ ଆସିଛନ୍ତି । ତେବେ ସେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ହୁଜୁର ସ.ଅ ମଦିନାର ନାମ ନେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କିମ୍ବା ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଶିବିରର ନାମ ନେଉଥିଲେ ଅର୍ଥାତ କହୁଥିଲେ କିମ୍ବା ସେହି ପ୍ରକାରର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବୈଧ ଯୁଦ୍ଧୀୟ କୌଶଳ ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲେ କିମ୍ବା ଯେପରି କୁରଆନ ଶରୀଫରେ ଲଙ୍ଘିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ସାହାବାମାନେ ବେଳେବେଳେ ଏପରି କରୁଥିଲେ ଯେ, ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ବେଖାତିର ବା ଅସାବଧାନ କରିବା ପାଇଁ ରଣଭୂମିରୁ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ଅସାବଧାନ ହୋଇଯାଉଥିଲା ଏବଂ ତାହାର ଧାଡ଼ିରେ ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଖା ଦେଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆକସ୍ମିକ ରୂପେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତ ସ୍ଵରୂପଗୁଡ଼ିକ ସେହି ରଣନୀତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଟେ ଯାହାକୁ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବୈଧ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯଦି ମିଥ୍ୟା ବା ମିଛ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସଘାତକତାର ସାହାଯ୍ୟ ନିଆଯାଏ ତେବେ ଏହି ପ୍ରକାରର ରଣନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସଂପର୍କରେ ଇସଲାମ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ବାରଣ କରିଛି ।

KHULASA KHUTBA JUMA HUZoor ANWAR a.b.a
7th Feb 2020